

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

19. ROČNÍK - DUBEN 2021 - ČÍSLO 203

FARNÍČEK

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

Dnes jsme vstoupili – Květnou a pašijovou nedělí do svatého týdne – vrcholného období přípravné doby velikonoční. Sláva a potupa, radost a bolest se v Ježíšově životě natěsno stýkají. To provází životem každého člověka, ale nyní ve spojení s Bohočlověkem Ježíšem Kristem, definitivním vítězem nad zlem v rovině tělesné, duševní i duchovní. A to je velikánský důvod k velikonoční radosti.

Před několika dny byl v novinách tučně psaný titulěk článku „ANI LETOŠNÍ VELIKONOCE NEBUDOU NORMÁLNÍ.“ Bohu díky a naším senátorům a biskupům díky, už nejsme na rovině zájmové či kulturní instituce, ale společenstvím náboženským, které má svobodné právo shromažďovací. Takže už nemusíme jako loni prožívat „čas zavřených kostelů“, ale můžeme být – i když v omezeném počtu shromáždění kolem našeho vzkříšeného Pána. V mnoha farnostech byl „zmnožen“ počet bohoslužeb o nedělích, aby co nejvíce věřících mohlo čerpat sílu do těžkých dnů od svého vzkříšeného Pána. **My uděláme letos něco, co je za normálních časů nemožné, či dokonce zakázané. Zdvojíme letošní bohoslužby svatého třídenní – Zeleného čtvrtku, Velkého pátku a Velikonoční vigilie. (viz Bohoslužby – velikonoční třídenní)**

Každá bohoslužba je setkáním se vzkříšeným Pánem. Nedělní ještě intenzivněji a o velikonočních nedělích nejintenzivněji. První neděli skrze apoštoly Petra a Jana v prázdném hrobě, druhou neděli ve večeradle skrze apoštoly a pochybujícího Tomáše, třetí skrze emauzské učedníky, mezi mnoha dalšími a tak dále...

Toužíte-li po tom, aby se vaše víra znovu rozhořela, přicházejte do společenství Božího lidu každou nedělí a skrze setkání se vzkříšeným Pánem prožijete radost ze své víry. A také se stanete jeho autentickým svědky.

*Milé sestry a bratři, to vám ze srdce přeji i vyprošuji
Váš otec Josef*

BOHOSLUŽBY – VELIKONOČNÍ TŘÍDENNÍ

ZELENÝ ČTVRTEK

16.00 P. CAHA

18.00 P. BRTNÍK

VELKÝ PÁTEK

15.00 P. CAHA

17.00 P. BRTNÍK

VIGILIE VZKŘÍŠENÍ

17.00 P. CAHA

20.00 P. BRTNÍK

PO KAŽDÉ BOHOSLUŽBĚ ŽEHNÁNÍ POKRMŮ NEDELE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

8.00 P. BLAHA

9.00 P. CAHA

10.00 P. BRTNÍK

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

8.00 P. BRTNÍK

*Kdo by chtěl přijmout Tělo
Kristovo, popř. další svátosti
ozvěte na tento kontakt:
Pavel Caha , tel. 776 066 693.
Rád Vás navštívím.*

*Setkání na hřbitově u hrobu
ctihodného Ignáce Stuchlého
bude v sobotu 17. 4.
v 18:00 hodin.*

KŘESŤANSKÉ VELIKONOCE

Pohled do zimní přírody v nás vyvolává otázky: rozkvete znovu zasněžená louka, rozpučí zase ojněný strom? Jarní zápas života se smrtí je úchvatný. V člověku probouzí naději, vidí-li první jehnědy, zlatý déšť nebo pampelišku, která překvapivě vyrůstá z chodníku, i když tudy projdou desítky lidí. Naději nám přináší také každá dobrá zpráva: vítězství pravdy, spravedlnosti, skutečnost, že někdo blízky překonal vážnou nemoc.

VELIKONOČNÍ TAJEMSTVÍ

Mnoho lidí dnes ani neví, proč slavíme Velikonoce. Nejsou to jen svátky jara. Na jaře někdo, kdo byl mrtev, překonal smrt a vstal k novému životu. Nemyslím tím žádnou mytologickou bytost. Myslím na historickou osobu, o jejíž existenci nemusí nikdo pochybovat. Myslím na muže z Nazareta, který se jmenoval Ježíš. Byl ukřižován a na kříži zemřel jednou z nejkrutějších smrtí, kterou kdy člověk vymyslel.

Ježíše znaly tisíce lidí. Po jeho smrti ho stovky z nich viděly živého. Mnozí s ním mluvili, dotýkali se ho a dokonce s ním jedli a pili. Zachoval se nám dopis Ježíšova současníka - Saula z Tarsu, pozdějšího apoštola Pavla, který píše svým přátelům v Korintě, že se Ježíš po svém vzkříšení ukázal dokonce více než pěti stům lidí najednou. Dodává, že většina z nich dosud žije a tak se o tom mnozí mohou přesvědčit z jejich osobního svědectví (Bible, 1. list Korintským 15, 1-8). Nejednalo se tu o překonání klinické smrti, ale o zcela nový způsob existence. Ježíš Kristus nebyl totiž obyčejný člověk, ale Boží Syn.

NADĚJE VE VZKŘÍŠENÍ

Od úst k ústům, od srdce k srdci, se nese radostná zvěst, že Ježíš žije. On je živým Pánem nebe i země. Ježíšovo vzkříšení dává jedinečnou naději na věčný život každému, kdo v něho věří. Naději na život, proti kterému je smrt už navždy bezmocná.

Vítězství života v jarní přírodě nám už v létě zevšední a stane se samozřejmostí. Také jedinečná zpráva o vzkříšení nám zevšedněla. Vždyť v dnešní době je tolik lidí, kteří o Ježíšově vítězství nad smrtí vůbec nic nevědí, nebo o něm pochybují. Šťastní jsou ovšem ti, kteří tuto zprávu přijali a uvěřili jí. Do jejich života vstoupila naděje, která se s ničím nedá srovnat.

Tato naděje prozařuje i těžké chvíle mého života - když se mi něco nedaří, když mě někdo zklame, když nejsem zcela zdrav...

Vím, že i když se nějaký úsek mého života nevydaří, konečné vítězství je přece jisté! Prožijeme každou neděli – vaskresenie – vzkříšení jako osobní setkání se vzkříšeným Pánem. Budme velmi vnímaví pro evangelijní poselství všech velikonočních nedělí, ať zažijeme vzkříšení ve svých srdcích i rodinách i farních společenstvích.

připravil o. Josef

Z LISTU PAPEŽE FRANTIŠKA „PATRIS CORDE“ K ROKU SV. JOSEFA „POSLUŠNÝ OTEC“

Podobně jako Bůh jednal s Marií, když jí zjevil svůj plán spásy, zjevil svoje plány také Josefovi; udělal to prostřednictvím snů, které jsou v Bibli, jakož i u všech starobyklých národů, považovány za prostředky, kterými zjevuje Bůh svou vůli. Josefa velice trápí **Mariino nepochopitelné těhotenství**: nechce ji „vydat pohaně“ a rozhodne se „tajně se s ní rozejít“ (Mt 1,19). **V prvním snu mu anděl pomáhá vyřešit jeho obrovské dilema**: „Neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů“ (Mt 1,20–21). Jeho odpověď byla okamžitá: „Když se probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal“ (Mt 1,24). Svoje drama překonal poslušností a Marii zachránil. **V druhém snu anděl Josefovi přikázal**: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil“ (Mt 2,13). Josef neváhal a poslechl, nekladl si otázky stran těžkostí, ve kterých se ocitl: „Vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti“ (Mt 2,14–15). V Egyptě Josef s důvěrou a trpělivostí čekal na slíbenou pobídku k návratu do vlasti, kterou slíbil anděl. **Ve třetím snu ho božský posel informoval o smrti těch, kteří usilovali dítěti o život**, a vybídl jej, aby vstal, vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země (srov. Mt 2,19–20). Josef bez váhání znovu poslechně: „Vstal, vzal dítě i jeho matku a odebral se do izraelské země“ (Mt 2,21). Avšak během zpáteční cesty, „když uslyšel, že je v Judsku místo svého otce Heroda králem Archelaus, bál se tam jít a podle pokynu ve snu se odebral na území galilejské. Šel tedy a usadil se v městě, které se jmenuje Nazaret“ (Mt 2,22–23).

Evangelista Lukáš hovoří o tom, že Josef absolvoval dlouhou a namáhavou cestu z Nazareta do Betléma v souladu s nařízením císaře Augusta o sčítání lidu, aby se nechal zapsat ve svém rodném městě. Právě za těchto okolností se narodil Ježíš (srov. 2,1–7) a byl zapsán do říšské matriky jako všechny ostatní děti. Svatému Lukášovi záleží zvláště na tom, aby zdůraznil, že Ježíšovi rodiče dbali na všechny předpisy Zákona: obřad Ježíšovy obřizky, Mariino očistění po porodu a zasvěcení prvorozeného Pánu (srov. Lk 2,21–24). V každé okolnosti svého života dokázal Josef vyslovit svoje „fiat“, jako Maria při Zvěstování a Ježíš v Getsemanech. Josef jako hlava rodiny učil Ježíše být poslušný rodičům (srov. Lk 2,51) podle Božího přikázání (srov. Ex 20,12). V útočišti Nazareta, v Josefově škole, se Ježíš učil plnit Otcovu vůli. Tato vůle se mu stala každodenním pokrmem (srov. Jan 4,34). I v té nejtěžší chvíli svého života v Getsemanech upřednostnil Otcovu vůli před svou a „stal se poslušným až k smrti [...] k smrti na kříži“ (Flp 2,8). Autor listu Židům proto uzavírá, že se Ježíš „naučil svým utrpením poslušností“ (Žid 5,8). Ze všech těchto událostí plyne, že „Bůh vyzval svatého Josefa, aby přímo sloužil osobě i poslání Ježíše vykonáváním svého otcovství: vlastně tím způsobem Josef spolupracuje v plnosti času na velkém tajemství vykoupení a je vpravdě „služebníkem spásy.“ Pokusme se vnímat vnitřní i vnější Boží impulsy a svou reakci na ně. Vyprošujme si od svatého Josefa tuto vnímavost i ochotu a schopnost uposlechnout a jednat jako on.

SLADKÁ A ÚTĚŠNÁ RADOST Z EVANGELIZACE

Dobro vždycky tíhne k tomu, aby se sdílelo. Každá autentická zkušenost pravdy a krásy se sama šíří a každý člověk, který prožívá hluboké osvobození, se stává vnímavějším k potřebám druhých. Zatímco sdílíme dobro, ono zapouští kořeny a rozvíjí se. Proto každý, kdo touží žít důstojně a plně, nemá jinou cestu než uznávat druhého a usilovat o jeho dobro. Neměla by nás proto udivovat některá vyjádření svatého Pavla: „Kristova láska nás nutí“ (2 Kor 5,14). „Běda, kdybych nehlásal evangelium!“ (srov. 1 Kor 9,16). Život je zde představen na vyšší úrovni, jež mu neubírá na intenzitě: „Život sílí, když se daruje, a slábne v izolaci a pohodlnosti.

Vskutku těmi, kdo nejvíce využívají možnosti života, jsou ti, kdo opouštějí bezpečný břeh a dovedou se nadchnout posláním předávat život druhým.“ **Když církev vybízí k evangelizačnímu úsilí, nedělá nic jiného než to, že ukazuje křesťanům pravou dynamiku osobní realizace: „Tady objevujeme další hlubokou zákonitost reality: život roste a zraje v míře, s jakou ho vydáváme za život druhých. Koneckonců, toto je misijní poslání.“** Evangelizátor by se proto neměl tvářit pořád jako na pohřbu. Obnovme a posilme horlivost, „sladkou, útěchyplnou radost ze šíření evangelia, a to i tehdy, musíme-li zasévat v slzách. Kéž by současný svět mohl slyšet radostnou zvěst, po níž ve své úzkosti i naději touží, nikoliv od hlasatelů smutných, malomyslných, netrpělivých a úzkostlivých, ale od hlasatelů evangelia, jejichž život kypí horlivostí. Od těch, kteří jako první zakusili Kristovu radost“.

VĚČNÁ NOVOST

Obnovená zvěst nabízí věřícím – i těm vlažným či nepraktikujícím – novou radost ve víře a evangelizační plodnost. Její jádro a podstata je vskutku stále stejná: Bůh, jenž projevil svoji nezměrnou lásku v Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých. On neustále obnovuje své věřící, ať jsou jakéhokoli věku, obdařuje je silou, „jako orli dostávají křídla, běží a neumdlí, jdou bez únavy“ (Iz 40,31). **Kristus je „věčně radostné poselství“** (Zj 14,6); je „stejný včera i dnes i navěky“ (Žid 13,8), ale jeho bohatství a krása jsou nevyčerpatelné. On je stále mladý, je trvalým pramenem novosti. **Církev nepřestává žasnout, jak „bezdná je Boží štědrost, moudrost a poznání!“** (Řím 11,33).

Svatý Jan od Kříže říkal: „... toto houští moudrosti a vědění Božích je tak hluboké a nesmírné, že i kdyby o něm duše věděla sebevíc, vždy bude moci vstoupit hlouběji.“ Anebo také, jak pravil svatý Irenej: **„Kristus svým příchodem přinesl s sebou veškerou novost.“** On může svojí novostí vždycky obnovit náš život a naše společenství a křesťanská nabídka, byť prochází temnými dobami a slabostmi církve nikdy nezestárne. Ježíš Kristus může také rozbít nudná schémata, v nichž ho domýšlivě vězníme, a překvapuje nás svojí neustálou, božskou kreativitou.

APOŠTOLSKÝ LIST PAPEŽE FRANTIŠKA LÁSKA K PÍSMU SVATÉMU U PŘÍLEŽITOSTI 1.600 LET OD SMRTI SVATÉHO JERONÝMA VZDĚLANOST JAKO KLÍČ K JEHO PORTRÉTU

K úplnému pochopení osobnosti svatého Jeronýma je nezbytné propojit dva rozměry, které charakterizují jeho život z výry: je to na jedné straně absolutní a nekompromisní zasvěcení se Bohu a zřeknutí se jakéhokoli lidského uspokojení z lásky k ukřižovanému Kristu (srov. 1 Kor 2,2; Flp 3,8.10); na druhé straně pak ustavičné studium, výhradně zaměřené na stále hlubší pochopení Pánova tajemství. Toto dvojí svědectví, které svatý Jeroným podivuhodně vydává, může být příkladem: v první řadě pro mnichy, protože ten, kdo žije askézí a modlitbou, by se měl věnovat ustavičné práci v podobě bádání a myšlení; může být příkladem i pro učence, kteří by si měli uvědomit, že vědění má v náboženské rovině hodnotu, jen když vychází z výlučné lásky k Bohu, ze zřeknutí se jakékoli lidské ctižádosti a jakékoli světské touhy.

Tyto rozměry se projevují v dějinách umění, kde na svatého Jeronýma často narazíme. Velcí mistři západního malířství nám zanechali jeho zpodobení. Typická ikonografická pojetí můžeme zařadit do dvou základních směrů. Jeden z nich v něm vidí především mnicha a kajníka s tělem poznamenaným postem, žijícího stranou všeho v poušti, klečícího nebo ležícího na zemi, často s kamenem v pravé ruce, kterým se bije do prsou, s pohledem obráceným k Ukřižovanému. K tomuto směru patří úchvatné mistrovské dílo Leonarda da Vinci, uložené ve vatikánské obrazárně. Jiný druh obrazů znázorňuje Jeronýma v oděvu učence, sedícího u psacího stolu při překladu a komentování Písma svatého, obklopeného knihami a pergameny, pověřeného posláním hájit víru prostřednictvím myšlení a psaní. V tomto postoji - máme-li uvést další slavný příklad - ho několikrát znázornil Albrecht Dürer.

Obě zmíněná hlediska jsou propojena na Caravaggiově obraze v římské Galerii Borghese: v jediné scéně je znázorněn asketický stařec, spoře oděný červeným pláštěm, s lebkou na stole jako symbolem marnosti pozemských skutečností; zároveň je však působivě zobrazen jeho charakter učence, který upírá pohled na knihu, zatímco jeho ruka namáčí pero v kalamáři - gestem, které je příznačné pro spisovatele.

Podobným způsobem - nazval bych ho „vzdělanostním“ - musíme chápat dvojaký profil Jeronýmovy životní cesty. Pokud - jako „lev z Betléma“ - vydával přehnané zvuky, dělal to při hledání pravdy, které chtěl ochotně a bezpodmínečně sloužit. Ve svém prvním spisu, Život svatého Pavla, poustevníka u Théb, vysvětluje, že lvi jsou schopni nejen „mocného řevu“, ale také slz. Zdá se tedy, jako by Jeroným měl dvě tváře. Ve skutečnosti to však jsou prvky, pomocí kterých dal Duch Svatý dozrát jeho vnitřní jednotě.

CESTA SVĚTLA - CO TO JE? KDE SE VZALA? JAKÝ JE JEJÍ SMYSL? A PROČ „NOVÁ“?

Je to vlastně oslava Ježíše, který překonal smrt. Vždyť to je ústřední událost Ježíšova poslání! Známe tradiční Křížovou cestu. Křížová cesta znázorňuje první část velikonočních událostí - strastiplnou cestu Ježíše na Golgotu i jeho ukřižování a rozjímá o tom ve 14 zastaveních. Cesta světla, rovněž se 14 zastaveními, začíná velikonočním ránem, kdy ženy nacházejí prázdný hrob, tedy Kristovým zmrtvýchvstáním, pokračuje setkáváním vzkříšeného Krista s jeho učedníky i s dalšími lidmi, jeho vystoupením na nebe až k daru - k seslání Ducha Svatého. Zachycuje tedy 50 dnů působení Ježíše od jeho vzkříšení: 40 dnů od vzkříšení po nanebevstoupení k Otci a 10 dnů k seslání Ducha Svatého apoštolům, aby mohli předávat víru v Ježíše Krista dalším lidem na Zemi. Křížová cesta tedy ukazuje Ježíše poníženého, Cesta světla naopak povýšeného. **Jak vznikla pobožnost Cesta světla? Hned na začátku chci zdůraznit, že Cesta světla je vlastně svým původem salesiánská záležitost.** Jak to? U jejího vzniku je salesiánský kněz Sabino Palumbieri a poprvé ji sloužil Don Edigio Viganò, 7. nástupce Dona Jana Bosca, zakladatele salesiánského díla! Salesiánský kněz Sabino Palumbieri z Říma založil hnutí Svědci Vzkříšeného. Toto hnutí hledalo modlitbu, která by vyjádřila zvláštní charisma hnutí. **Inspirací byl starodávný nápis na zdi v katakombách San Callisto v Římě** - část prvního listu sv. apoštola Pavla Korintánům: „*Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou - většina z nich dosud žije, někteří však již zesnuli. Potom se zjevil Jakobovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdče.*“ (1Kor 15,3-8). **V 90. letech 20. století Sabino Palumbieri pomohl k rozvinutí myšlenky zkombinovat události popsané v nápisu s dalšími událostmi po Ježíšově vzkříšení - takto se v létě 1988 ve hnutí Svědci Vzkříšeného zrodila Cesta světla.** V následujícím roce byla představena Donu Edigiu Viganovi, sedmému nástupci zakladatele salesiánů Dona Bosca, a ten jmenoval teologickou komisi, aby studovala kritéria a předpisy. **V dubnu 1990 byla oficiálně slavena první Cesta světla právě Donem Viganem v Římě v katakombách San Callisto pro generální kapitolu salesiánů.** Následovalo oznámení tehdejšímu papeži Janu Pavlu II. a pomalé zapojování biskupů. V září 1992 a v následujících letech byla Cesta světla slavena v bazilice Svatého hrobu, v kapli pod horou Kalvárii a také během poutě hnutí Svědci Vzkříšeného do Svaté země na poděkování vzkříšenému Pánu za tento **klenot daný Svědkům Vzkříšeného pro celou církev.** Tak začala Cesta světla svou pouť po Zemi. Křížová cesta uvádí věřící do první části velikonočních událostí a do Kristova utrpení, **Cesta světla oslavuje druhou část Velikonoc, tu radostnou, se vzkříšeným Kristem a hlavně s jeho odkazem pro budoucnost celého lidstva.**

Zpracováno podle www.katechetiolomouc.cz Zpracovala: Jib

**P.S. Bude-li nám to umožněno, tak dvě neděle,
18.4. a 25.4. (v 16:00) ji v kostele prožijeme.**

NIKDO NENÍ JAKO ON

Mnozí velikáni světových dějin vyjadřovali svůj obdiv, úžas a víru v Ježíše Krista. Zde je několik myšlenek Isaaka Newtona, jednoho z největších badatelů ve fyzice a matematice. Jeho svědectví ukazuje, že víra v Ježíše Krista není v rozporu s vědou.

- ❖ Ač byl Pánem vesmíru sestoupil z nebe na tuto zem. Svůj královský šat vyměnil za oděv pozemšťana a stal se člověkem, abychom my mohli být dětmi Božími.
- ❖ Narodil se proti přírodním zákonům a vyrostl ve skrytosti jako služebník všech. Přestože byl bohatý, stal se nejchudším z lidí. Spal v cizích jeslích, jel po moři v cizí lodičce, jel na cizím oslátku a byl pohřben v cizím hrobě.
- ❖ Když byl dítětem, zneklidnil krále, když byl chlapcem, udivil doktory, když byl dospělý, otrásl národem i mocnou říší římskou.
- ❖ Ovládal přírodní zákony, chodil po vlnách moře, tišil bouře, nasýtil tisícové zástupy, uzdravoval bez léků, křísil mrtvé.
- ❖ Neměl vyšší vzdělání tohoto světa, nenapsal jedinou knihu, ale do největších knihoven světa by se nevešly knihy, které byly napsány o něm. Nesložil ani jednu píseň, ale svou odpouštějící láskou rozezvučel víc písni chvály, než všichni básníci světa.
- ❖ Nezaložil žádnou náboženskou školu, vědecký ústav ani seminář, ale žádná škola se nemůže pochlubit tolika žáky jak ON. Nezřídil žádnou lékařskou ordinaci, ale uzdravil více chorých duší než tisíce lékařů nemocných těl.
- ❖ Nevelel žádné armádě a neodpíral zlu násilím, nedobyl železem ani píd' země a přece žádný vojevůdce neměl nikdy tolik dobrovolníků jako ON. Mocí své lásky a poselstvím evangelia přetvořil celý svět. Všichni lidé zhřešili, ON jediný zůstal svatý, věčný, nejkrásnější mezi lidskými syny.
- ❖ Nepřátelé jej nemohli přemoci, Satan jej nemohl zahubit, ani hrob ho nemohl zadržet. Nade vším zvítězil. Jeho slovo přetrvalo největší útoky temnoty, zloby i lidské nevěry. Trvá dosud a je světlem a pokrmem jeho následovníků.
- ❖ Velcí mužové světa přišli a odešli. ON - svatý, jediný zůstal navěky, žije a přijde zas. Bude mít poslední slovo k dějinám lidstva a rozhodne o věčnosti každého z nás.

A právě tento Ježíš je Spasitel světa, můj Spasitel, chceš-li, bude i tvůj.

Pokoř se před ním, provolej ho za krále svého srdce a života.

Zvol si Ježíše, protože nikdo není jako ON.

Vybral o. Josef

Pro naši úvahu je důležité to, že není zapotřebí líčit Drahomíru jako děsivě černé pozadí, na němž vystoupí světlá postava Ludmilina. Rozdíl obou kněžen nejlépe pojmenujeme, když o Drahomíře řekneme, že to byla žena okamžiku, přímočará, praktického, ale krátkozrakého řešení; Ludmila naopak byla žena hlubokého chápání a vzdálených perspektiv. **Druhé, co musíme učinit, abychom poznali osobnost kněžny Ludmily, je pochopit trochu, co vůbec znamená pokřestění a jak asi probíhalo.** Počátky křesťanství se v našem případě spíše podobají rozednívání a noc, která předcházela, si nejde představovat jako čirou temnotu. Křesťanství nepřichází u nás (a asi nikde) do nějaké prázdnoty, ale do široce rozvinutého náboženského a duchovního života, o jehož hloubce a prožitku se nám možná ani nesní.

Abychom pochopili dobu přijetí křesťanství, musíme pohledět do mizejícího nám obzoru české mytologie, do dějů, které už Kosmas i Křišťan staví do doby bájí, ale které těsně předcházely době Ludmilině a tak či onak zasahovaly ještě její mládí. **Ludmila se totiž narodila a vyrostla v pohanských Čechách.**

Nicméně je nasnadě, že již tehdy byly Čechy oblastí, kde se stýkaly, prolínaly a na sebe vrstvily různé kulturní vlivy. Keltský nábožensko-filosofický systém obsahoval především dvě zajímavé triády. Prvá triáda reprezentuje tři kruhy života, totiž nekonečno, putování a štěstí. Druhá triáda reprezentuje moc stojící nad lidmi a zároveň jako příroda lidi obklopující, totiž božstvo (život a zdraví), pravda a svoboda. Druhou zajímavou komponentou keltského náboženství je věšectví. Poslední pozoruhodnou komponentou je postava druidské panny. Právě tyto komponenty vykonávaly jistý vliv na slovanské obyvatelstvo. Významnou úlohu i v této tradici hrál oheň.

Oba základní prameny k počátkům českých dějin, Křišťanova legenda a Kosmova kronika, vyprávějí v předehře k vylíčení Bořivojova křtu historii Krokových dcer. Nechme klidně stranou, co na těchto bájích je historické, ale pokusme se rozebrat předložený mytologický obraz jako znázornění „starých dob“, totiž jako obraz založený spíše na symbolech než na věrném popisu dějů. **Klíč k pověsti leží spíše v tom, čím se Krokovy dcery zabývají. Kazi** je vědma znalá bylin a léčení, **Tetka** je kněžka učící kultu, **Libuše** je soudkyně. Trojice panenských sester podle pověsti milovaných a kromobyčejných a tak také přijímaných již za vlády otcovy vykonává povolání, která jsou v nejrůznějších kulturách vždy znovu považována za povolání posvátná: lékař, soudce, kněz. **Panenské sestry jsou opravdu nejspíše symboly principů přirozené autority a vlády.**

(Z knihy Čechy a jejich svatí od Petra Piňhy ve zkrácené podobě.

Celý text si můžete přečíst na farním webu.)

ČTENÍ BIBLE

Bylo tomu už deset let, co jsme spolu se salesiánskými spolupracovníky navštívili Izrael a Palestinu, město na Západním břehu Jordánu Betlém, kde kdysi překládal Bibli do tehdejšího celoevropského úředního jazyka latiny, svatý Jeroným. Naším průvodcem na cestě byl + Johnny Komárek, který dnes jistě jezdí v nebi ve šlapacím autíčku, které si jako malý kluk přál na Vánoce a svými fórký rozveseluje obec nebešťanů. Když se mi o něm naposledy zdálo, řekl mi: „Jdi za Josefem.“ Jistě měl na mysli sv. Josefa, ke kterému se nyní modlíme.

V komplexu Chrámu narození Páně se nachází Jeskyně narození (bývalý chlév), dále pak kostel svaté Kateřiny a jeskyně - pracovna sv. Jeronýma s kaplí věnované betlémským dětem zavražděným Herodem. Nepracoval tady sám, měl své spolupracovníky muže i ženy a po své smrti v Betlémě byly jeho ostatky přeneseny do Říma. Překládal Písmo, věčné Slovo a jistě ho posilovala přítomnost Ježíše na tomto zvláštním a svatém místě.

My máme betlémy ve svých domovech a kostelech v době Vánoc a pak bychom měli čerpat z Ježíše ve Slovu Božím. Jak číst Bibli, když je tak složitá? Nedoporučuje se číst od Starého zákona, lépe je začít od evangelia Marka, celý příběh nebo přemýšlet nad liturgickým čtením z neděle. Jak můžeme číst a hledat smysl Písma?

- nasloucháním: ve mši sv., osobní pravidelnou četbou doma, četbou ve společenství
- rozjímáním a prosbou k Duchu svatému: Co říká Bůh mně? Co řeknu jemu? Na co se mne ptá? K čemu volá?
- pozorováním a označením v textu: Co mi není jasné (?). Co je nového (!), kde jsme byli zasaženi (například šipkou nebo zapsáním do svého deníku).
- Ideální je dělit se s druhými, co nás v textu oslovilo.
- **Poznámka ode mne:** Čtení a smysl Písma není v činnosti, aktivitě, ale vychází z potřeby a nutnosti, že chci žít s Pánem.

jsk

*(Foto - Johnny se skautem pro Betlémské světlo,
moje foto z pracovny sv. Jeronýma)*

KALENDÁRIUM DUBEN 2021

- 1.4. Zelený čtvrtek
 2.4. Velký pátek
 3.4. Bílá sobota
 4.4. Zmrtvýchvstání Páně
 5.4. Pondělí velikonoční
 11.4. 2. neděle velikonoční
 18.4. 3. neděle velikonoční
 23.4. Svátek svatého Vojtěcha
 25.4. 4. neděle velikonoční

ZPOVÍDÁNÍ (29. – 31. 3. 2021)

			zpovědnice	lavice	lavice
Pondělí	29.3.	16. 00 – 18.00	P. BRTNÍK	P. CAHA	P. BLAHA
Úterý	30.3.	16. 00 – 18.00	P. BRTNÍK	P. CAHA	P. BLAHA
Středa	31.3.	16. 00 – 18.00	P. KLINKOVSKÝ	P. CAHA	P. BLAHA

Pokud chcete jiné časy a dny, případně s rozhovorem, můžete si domluvit osobní setkání s určitým knězem.

Zde jsou kontakty:

P. Josef Brtník	604 627 533
P. Josef Klinkovský	608 629 241
P. Pavel Caha	776 066 693
P. Jan Blaha	605 746 443

GLOSA KARLA PUČELÍKA

UŽ 1.700 let slavíme neděli úředně a oficiálně! V březnu roku 321 ji dnem pracovního klidu právně ustanovil římský císař Konstantin a od té doby je neděle v našem kulturním prostoru takřka nedotknutelným a svátečním časem.

Kulaté výročí ovšem vychází zrovna na dobu, kdy se rozdíl mezi prací a volnem stírají. Práce z domova při pandemii totiž svádí k tomu, co moderní technologie umožňují a co konstatují i evropští biskupové. „Práce po večerech a o víkendech je stále častější a mnoho zaměstnavatelů ji skutečně očekává.“ A apelují na **dodržování svátku**. V pandemické době je to mimořádně důležité, zvláště když třeba nemůžeme jít osobně do kostela. Zkusili jste třeba domácí bohoslužbu?

Neděle tu navíc není jen pro věřící. Kolikrát jsme za uplynulý rok slyšeli doporučení, jak udržovat řád a duševní hygienu. I když pracujeme z domova, máme se ráno převlékat jako do práce a čistit si zuby. Netrávit celý den v posteli, ale oddělovat místa k práci a odpočinku. Čas od času se můžeme podívat na koncert či divadelní představení v šatech a obleku, přestože sledujeme přenos na vlastním gauči. Tím spíš bychom si měli udělat výjimečným a slavnostním sedmý den v týdnu.

Vyhradit ho pro rodinu, naše blízké nebo pro nás samotné.

Koneckonců i terapeuti nám kladou na srdce, že žádná hezká chvilka nesmí přijít nazmar.

BIBLICKÁ PŘIROVNÁNÍ - TEST

**Některá rčení a přirovnání, která dnes známe, pocházejí z Bible.
Doplňte věty s pomocí biblické citace.**

Ten člověk trpí jako...

***Job 2, 6-10**

Je moudrý jako...

***1 Král 5, 10**

Je chlupatý jako...

***Gn 27, 11**

Je starý jako...

***Gn 5, 27**

Je silný jako...

***Sd 16, 28-31**

Je krutý jako...

***Mt 2,16**

Zapírá jako...

***Jan 18, 25-27**

Myje si nad tím ruce jako...

***Mt 27, 24**

Je nevěřící jako...

***Jan 20, 24-27**

Leží jako...

***Lk 16, 20**

Nápověda: *citace v Bibli

***Ezau, Herodes, Job, Lazar, Metuzalém, Petr, Pilát, Samson,
Šalamoun, Tomáš***

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 27. 3. 2021 V NÁKLADU 200 KS.